

KUNSTKAMERA

Frederik Ruysch emlékére

8.2.4.1.

Szem nélkül születtem.
Anyám vágott rám szemet
zsilettpengével.

3.3.5.3.

Virág húsból,
átnőtte az egész Földet,
és a másik oldalon nyílik,
neked.

7.2.2.7.

Fogain csigák vonultak
végig, de a szájából kilógó
kampóra egyik sem
nyújtózkodott fel.

8.2.3.3.

A magzat buborékokat mond,
amelyeket lenyelve
csak évek múlva válaszolhatsz.

8.2.4.2.

Fogantatásakor
lánccsörgés hallatszott
az anyaméhben.
Apró virágok
a meleg földben.

3.3.5.2.

Nem fázott a keze,
mivel tőből levágták.
Gyúrtunk neki a friss hóból,
játékkéznek jó.
De most izzó korom hull lefelé.
És hókéz markolja.

3.3.5.1.

Két nyelv között,
egy elhagyott, virágos területen,
kereslek.
Gazdátlan kutya.

3.3.5.7.

Az a zöld
miért szőlőlevél,
miért nem temető?

7.2.2.6.

Milyen voltál, emlékszel?
Milyen lettél, emlékszel?
Milyen leszel, emlékszel?

3.3.5.6.

Ha nem beszélek hozzád,
megfulladsz.
Mialatt erre gondoltam,
megfulladtál.